

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพประชากรหรือทรัพยากรมนุษย์ ให้มีคุณสมบัติ ความรู้ ความสามารถ ตามที่สังคมและประเทศชาติต้องการ ประชากรของชาติที่ได้รับการศึกษา อบรมเป็นอย่างดีแล้ว จะเป็นกำลังที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศต่อไป การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง สิ่งที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพของมนุษย์คือ การศึกษา เพราะการศึกษาเป็นทางหนึ่งที่จะเพิ่มพูนปัญญาและพัฒนาบุคลิกภาพของคน จากความจริงประการนี้เอง การศึกษาในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนากำลังคน ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2525:21) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการพัฒนาการศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) ว่า

"เร่งรัดการพัฒนาการศึกษาทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการในการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยมุ่งให้การศึกษาเป็นการเสริมสร้างบุคคล ให้มีความรู้ ความคิด และความสามารถในการประกอบอาชีพ มีจริยธรรม คุณธรรม ตลอดจนก่อให้เกิดความสำนึกในการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุขตามวิถีทางประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข"

การจัดการศึกษาที่ดีจะต้องมีแนวทางในการจัดเพื่อพัฒนาคุณภาพของการศึกษาให้ดีขึ้น ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการกำหนดแนวทางของการศึกษาก็คือ หลักสูตร ซึ่งถือว่าเป็น หัวใจของการศึกษา (ไพฑูริย์ สีนลาร์ตน์ 2515:33) เพราะการจัดการศึกษาทุกระดับจะต้องยึดหลักสูตรเป็นแม่บท หลักสูตรการศึกษาของประเทศต่าง ๆ จะได้รับการแก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพ เศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนไปของแต่ละประเทศ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า หลักสูตรเป็นสิ่งบ่งชี้ทิศทางและแนวทางให้เห็นว่า การจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนนั้น เน้นหนักไปทางใด (ธำรง บัวศรี 2514:คำนำ อ้างใน สมบุญ ภู่นวล 2528:10) สังคมใด ประเทศใด ก็ตาม จะมีความเจริญก้าวหน้าหรือทรุดตอยหลังย่อมขึ้นอยู่กับการจัดหลักสูตรเป็นพื้นฐานสำคัญ หลักสูตรที่ดีจะต้องมีคุณค่า และอำนวยความสะดวกทุกด้าน โดยเฉพาะการดำเนินชีวิตประจำวันของ

ประชาชน ทั้งในด้านประเพณี วัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ และการปกครอง เป็นต้น ดังนั้นเมื่อสภาพเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนไป หลักสูตรก็ต้องเปลี่ยนตามไปด้วย หรือจะต้องนำสังคมไปก่อน เรียกว่า การพัฒนาหลักสูตร ซึ่ง นาคยา บิลันธานนท์ (2527:11) กล่าวถึงความจำเป็นที่ต้องพัฒนาหลักสูตรว่า

"ในปัจจุบันหลักสูตรที่มีคุณภาพเป็นสิ่งที่จำเป็นกว่าสมัยที่แล้วมา โรงเรียนในปัจจุบันมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดให้มีวิชาต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง เพื่อสนองความต้องการเด็กเป็นรายบุคคลให้ถูกต้องและเหมาะสมแก่ความสามารถ ความสนใจ และจุดประสงค์ของแต่ละคนมีอยู่ นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ที่จะจัดให้เด็กได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ และแปลก ๆ เพิ่มขึ้น เด็กจะต้องการหลักสูตรที่นอกจากจะให้ความรู้อันเป็นพื้นฐานต่อการดำรงชีวิต และต้องการที่จะออกไปประกอบอาชีพในอนาคตแล้ว ยังต้องการที่จะช่วยให้เขาเจริญเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ มีความสามารถเผชิญปัญหาทั้งหลายทั้งปวงที่จะประสบได้อย่างถูกต้อง ซึ่งงานในโรงเรียนในปัจจุบันเป็นงานที่ยิ่งใหญ่ ยุ่งยาก และสลับซับซ้อนพอสมควร และหลักสูตรจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งผลอันสำคัญที่ตามมาก็คือ ควรจะได้มีวิธีการปรับปรุงวิธีสอนของครู เพื่อให้สอดคล้องกับวิชาความรู้ใหม่ ๆ"

การจัดการศึกษาของประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน เมื่อสภาพสังคมเปลี่ยนไป การจัดการศึกษาตามหลักสูตร พ.ศ.2503 ซึ่งใช้มาเป็นเวลาเกือบ 20 ปี ก็จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงเช่นกัน เพราะการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่บุคคลพึงไม่หาตั้งแต่เกิดจนตาย ฉะนั้นเมื่อเป็นการศึกษาเพื่อชีวิต การศึกษาก็ต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย หลักสูตรเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา เมื่อการศึกษาต้องเปลี่ยนไป หลักสูตรก็ต้องเปลี่ยนไปด้วย (กรมวิชาการ 2521:4) ดังนั้นในปี 2513 กระทรวงศึกษาธิการจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานปรับปรุงหลักสูตร (ก.ป.ส.) และมีการวิเคราะห์หลักสูตร พ.ศ.2503 (สวัสดิ์ จงกล 2521:21-22) ซึ่งผลการวิเคราะห์หลักสูตรมัธยมศึกษา มี 36 ข้อที่สำคัญ เช่น (กรมวิชาการ 2517 อ้างใน สุมิตร คุณานุภร 2523: 213-214)

"ข้อ 3. การกำหนดความมุ่งหมายของหลักสูตรให้กำนังถึง และเน้นความต้องการในด้านต่าง ๆ ทั้งที่เกี่ยวกับส่วนตัวและสังคม ในระยะเวลาแห่งการใช้หลักสูตรนั้น ดังนั้น เมื่อสภาพและเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป ความมุ่งหมายที่กำหนดไว้เดิมบางข้อ บางส่วน จึงไม่เหมาะสมแก่กาลสมัย

ในการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตร จึงควรพิจารณากำหนดความมุ่งหมายเสียใหม่ให้เหมาะสมแก่กาลสมัย ความมุ่งหมายที่กำหนดควรกล่าวไว้ให้ชัดเจนและเฉพาะเจาะจง เพื่อผู้บริหารและครูจะได้เข้าใจแจ่มแจ้งตรงกัน และใช้เป็นแนวในการปฏิบัติได้

ข้อ 5. การกำหนดความมุ่งหมายของบางหมวดวิชามีมากเกินไป ทำให้ยากแก่การปฏิบัติ

ควรจะเลือกกำหนดความมุ่งหมายของแต่ละหมวดวิชาเฉพาะหัวข้อที่เป็นพื้นฐานและเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต"

และในช่วงระยะเวลาดังกล่าว สภาการศึกษาแห่งชาติพิจารณาเห็นว่า แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2503 และแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ.2512 ไม่อาจสนองความต้องการอันจำเป็นของสังคมไทยในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้เสนอแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2520 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาของรัฐ ทั้งนี้มีพระบรมราชโองการให้ใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2530 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน พุทธศักราช 2520 เป็นต้นไป (สภาการศึกษาแห่งชาติ 2521:53) สิ่งที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2520 ก็คือ การจัดระบบโรงเรียนเป็น 6:3:3

เมื่อเปลี่ยนระบบโรงเรียนแล้ว ก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพิจารณาหาวิธีการจัดระบบชั้นเรียน รวมทั้งการจัดร่างหลักสูตรใหม่ให้สอดคล้องกับระบบโรงเรียนใหม่ด้วย โดยมีเงื่อนไขที่จะต้องคำนึงถึงสามประการ คือ

1. จะต้องไม่ก่อให้เกิดความสับสนมากนัก
2. ไม่สมควรจะใช้เวลานานเกินไป
3. ไม่ควรสิ้นเปลืองงบประมาณมากเกินไป (คณะกรรมการบริหารสภาการศึกษาแห่งชาติ อ่างใน ประยูร ศรีประสาธน์ 2521:10-11)

ในที่สุดโดยกรมวิชาการได้เสนอความเห็น โดยเปลี่ยนระดับละหนึ่งชั้นในแต่ละปี เพราะได้เตรียมการมาในแนวนี้อย่างตลอด ต่อมาจึงได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง กำหนดการเปลี่ยนระบบชั้นเรียน และการใช้หลักสูตรใหม่ในวันที่ 19 กันยายน 2520 (กระทรวงศึกษาธิการ 2522:4-6 ภาคผนวก) โดยให้เริ่มเปลี่ยนแปลงระบบโรงเรียนในปีการศึกษา 2521 โดยเริ่มใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น กับชั้น ม.1 ก่อน ส่วนในปีต่อไปจะเริ่มใช้หลักสูตรใหม่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับชั้น ม.2 และ ม.3 ตามลำดับ

พลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่ได้กำหนดไว้ในโครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ซึ่งอยู่ในกลุ่มพัฒนาบุคลิกภาพ เป็นวิชาซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่ามีความสำคัญใน อันที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม สามารถ มีชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้โดยมีกิจกรรมการออกกำลังกายเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มีความไว้วางใจ กระดับกระแฉ่งและทรหดทรงคี่ เป็นผู้มีความอดทน โอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ซื่อสัตย์ ยุติธรรม รู้แพ้รู้ชนะรู้ถ้อย มีความสุขุมเยือกเย็นหนักแน่น เป็นผู้มีระเบียบวินัย เคารพกฎระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ และรู้จักการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นในสังคมได้คี่

ประเทศไทยได้จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาขึ้น ตั้งแต่เริ่มให้มีการจัดการ ศึกษาแบบสมัยใหม่เป็นครั้งแรก ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มี พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้มีการจัดโครงการศึกษาไทยเป็นครั้งแรกใน พ.ศ. 2441 นั้น ความหลักสูตรของการเรียนได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาการบริหารกายหรือวิชาพล- ศึกษาเป็นวิชาหนึ่งในการเรียนในชั้นประถมและมัธยมศึกษาด้วย (วรศักดิ์ เพียรชอบ 2524:185)

หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2475 แล้ว พระบาท- สมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ก็ได้โปรดเกล้าฯ ให้ตั้งสภาศึกษาขึ้น เพื่อทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา กระทรวงธรรมการ (ราชกิจจานุเบกษา 49:338-339 อ้างใน 200 ปีของการศึกษาไทย 2525:98) คณะกรรมการสภาศึกษาได้กำหนดแนวการจัดการศึกษา แบ่งออกเป็นสามส่วน โดย กำหนดหลักการไว้ชัดเจนว่า เพื่อความสมบูรณ์แห่งการจัดการศึกษา ให้จัดการศึกษาเป็นสามส่วน ล้วนเหมาะสมกัน คือ พุทธิศึกษา จริยศึกษา และพลศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ 2525:104) แสดงให้เห็นว่านักการศึกษาในช่วงเวลานั้น ได้เห็นความสำคัญของการศึกษาว่า มิได้เป็นเพียง การเรียนรู้หนังสืออย่างเดียวเท่านั้น แต่เป็นการฝึกอบรมเยาวชนของชาติให้มีความองงามทั้ง ทางด้านสติปัญญา มีความรู้ มีศีลธรรมอันดีงาม มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง ซึ่งก็ไม่แตกต่างไปจาก แนวความคิด ในการจัดการศึกษาของนักการศึกษาไทยในปัจจุบันมากนัก จึงกล่าวได้ว่า แผนการ ศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2475 เป็นก้าวใหม่ที่สำคัญก้าวหนึ่งของแนวความคิดในการจัดการศึกษาของ นักการศึกษาไทย ถึงแม้ในระยะต่อมาจะมีการเปลี่ยนแปลงแผนการศึกษาชาติในปี พ.ศ. 2479 แผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2494 ได้กำหนดเป็นองคีสี่แห่งการจัดการศึกษา โดยเพิ่มหัตถศึกษาและ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2503 ซึ่งมีอายุการใช้มาเกือบ 20 ปี ก็ยังมุ่งจัดการศึกษาเป็น องคีสี่อยู่ เช่นเดิม

ส่วนแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2520 ถึงแม้ว่าการจัดการศึกษาของชาติตามแผน การศึกษานับนี้จะไม่ได้นับเป็นองค์ของการจัดการศึกษา แต่การพลศึกษาก็ยังมีความสำคัญอยู่ เช่นเดิม ดังจะเห็นได้จากแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2520 หมวด 1 ข้อ 6. ว่า "ให้มี บุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพและอนามัยสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ" และหมวด 2 ข้อ 13 "รัฐพึงจัดให้สาระและกระบวนการเรียนรู้ครบถ้วนและกลมกลืนกันระหว่างความเจริญงอกงาม ทางคุณธรรม จริยธรรม และปัญญากับความเจริญทางวัตถุ และระหว่างความเจริญงอกงามทาง ร่างกายและจิตใจ ทั้งนี้เพื่อการพลศึกษาในทุกระดับการศึกษา และพึงจัดให้แก่ประชาชนทั่วไป ด้วย เพื่อเสริมสร้างและให้เกิดความสำนึกในคุณค่าทางการศึกษา สุขภาพ อนามัย และกิจกรรม การพักผ่อน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2521:55-65)

การประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 นับได้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาครั้งสำคัญยิ่ง มีการเปลี่ยนระบบชั้นเรียนและการใช้หลักสูตรใหม่ ซึ่งมีผลใช้ บังคับตั้งแต่ปีการศึกษา 2521 เป็นต้นมานั้น ความสำคัญในวิชาพลศึกษาบังคับมีอยู่ เช่นเดิม ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 จึงได้กำหนดให้วิชาพลศึกษาเป็น ส่วนหนึ่งตามโครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 ซึ่งมีทั้งรายวิชาบังคับและ รายวิชาเลือก

วิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในหลักสูตรใหม่ 2521 นี้ ได้กำหนดเวลาเรียน วิชาพลศึกษาบังคับ 2 คาบต่อสัปดาห์/ภาค นอกจากนี้ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปี ที่ 2 ยังสามารถเลือกเรียนวิชาพลศึกษาได้อีก 2 คาบต่อสัปดาห์/ภาค ส่วนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถเลือกเรียนวิชาพลศึกษาได้อีก 4 คาบต่อสัปดาห์/ภาค (กระทรวงศึกษาธิการ 2520: 3) โดยได้กำหนดจุดประสงค์ในส่วนของวิชาพลศึกษาไว้หกประการ ดังนี้

1. ให้มีทักษะในการกีฬาและกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ และสามารถนำทักษะเหล่านั้น ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
2. ให้รู้และเข้าใจระเบียบ ข้อบังคับ และกฎกติกาการเล่น เพื่อเป็นผู้เล่นและผู้คนที่
3. ให้มีคุณลักษณะประจำตัว เช่น การเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ความยุติธรรม ความ รับผิดชอบ ความรักหมู่คณะ ความสามัคคี
4. ให้เห็นคุณค่าและมีนิสัยรักการออกกำลังกายเป็นประจำ ด้วยความพลอยทั้ง ตนเองและผู้อื่น

5. เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพทางร่างกาย และสมรรถภาพทางจิต

6. ให้สามารถใช้วิจารณ์ญาณในการเลือกและตัดแปลงกิจกรรมพลศึกษาเพื่อออกกำลัง ภายให้เหมาะสมกับสภาพและความสามารถของตน เพื่อเสริมสร้างและดำรงไว้ซึ่งประสิทธิภาพ และบุคลิกภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ 25:98-122)

ดังนั้น เมื่อหลักสูตรเปลี่ยนแปลงไป ย่อมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระบบต่าง ๆ ใน โรงเรียนไปด้วย เช่น การบริหาร การจัดปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ การจัดการเรียนการสอน และการวัดผลและการประเมินผล องค์ประกอบเหล่านี้จะต้องเปลี่ยนแปลงไปตามไปด้วย โดยเฉพาะ องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล จุดมุ่งหมายของการเรียน การสอนจะมุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในตัวผู้เรียนอยู่สามประการ คือ ด้านความรู้ เจตคติ และทักษะ เพราะการเรียนรู้คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ตัวผู้เรียน ผู้เรียนจะเข้าใจเฉพาะ ตน ผู้อื่นจะเรียนรู้แทนไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวในพุทธธรรมว่า การเรียนรู้้นั้นเป็นเรื่องที่ บุคคลจะพึงรู้ได้ด้วยตนเอง (ปัจจุตท เวทิตพโพ วิทยุทธิติ) (วิชัย วงศ์ใหญ่ 2525:133) หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 ก็เช่นกัน เน้นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนโดยยึด จุดประสงค์ให้ผู้เรียน คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ดังนั้นความสำเร็จของการใช้หลักสูตร ขึ้นอยู่กับการจัดกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยให้ครูนำเอาวิธีการคิด หรือวิธีแห่งปัญญา มาใช้เป็นวิธีสอน ถ้าทำเช่นนี้แล้ว การสอนก็จะช่วยให้เกิดการคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ตามที่ประสงค์ (กรมวิชาการ 2522:8) ส่วนการวัดผลและการประเมินผล เป็นการวัดผลแบบ อิงเกณฑ์ และ สุจริต เพียรชอบ กล่าวถึงความสำคัญของครูผู้สอนว่า "ผู้สอนเป็นผู้ทำให้หลักสูตร บังเกิดผล แม้หลักสูตรจะดีเลิศเลอปานใด หากครูผู้สอนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมาย แนวความคิดและ เนื้อหาในหลักสูตรอย่างถ่องแท้แล้ว หลักสูตรจะไม่มีวันบรรลุเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างแน่นอน (สุจริต เพียรชอบ 25:25-26 อ้างใน โสภณ โสมติ 2526:5) และ มารศรี ภิรมย์ราช กล่าว ว่า "บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการนำเอาหลักสูตรไปใช้ดังกล่าว จะเห็นได้ว่าครูเป็นตัวจักรที่สำคัญ ที่สุด ดังนั้น ครูจึงต้องมีความรู้และทำความเข้าใจกับหลักสูตรและการสอน เพื่อที่จะสามารถจัด กิจกรรมการสอนที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน" และ จรรีร์ถน์ สาครินทร์ (2528:50) กล่าวว่า การ สอนมีความสัมพันธ์กับหลักสูตร เมื่อหลักสูตรเป็นสิ่งที่ช่วยกำหนดทิศทางและขอบเขตที่พึงประสงค์ การสอนก็จะเป็นขบวนการที่พัฒนาไปสู่เป้าหมาย ถ้ามีแต่หลักสูตรโดยไม่มีการสอน ย่อมไม่มีผล อะไรเกิดขึ้นแก่ผู้เรียน แต่ตรงกันข้าม ถ้ามีแต่การสอนโดยไม่มีหลักสูตร ผลที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน

อาจไม่เป็นที่พึงปรารถนา อาจารย์ผู้สอนมีความสำคัญยิ่งในการพัฒนาผู้เรียน ปัญหาในการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนั้นไม่ได้อยู่ที่การเปลี่ยนแปลงรูปร่าง หน้าตาเอกสารหลักสูตร แต่อยู่ที่ผู้นำหลักสูตรไปใช้มากกว่า เพราะการเปลี่ยนวัตถุประสงค์ทำได้ง่ายกว่า มีปัญหาน้อยกว่าการเปลี่ยนคน เปลี่ยนความคิด เจตคติ และวิธีสอน ถ้าผู้สอนไม่เปลี่ยนในสิ่งนี้แล้ว การเปลี่ยนหลักสูตรก็ไม่คุ้มค่า คั้งนั้น ครูจะต้องปรับพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน และวิธีสอนในโรงเรียน ต้องเปลี่ยนจากการบอกและท่องจำมาเป็นวิธีการหาความรู้โดยใช้ความคิด และทำการค้นคว้า แก้ปัญหา อภิปราย แยกแยะปัญหาและสรุปผล กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การใช้วิธีการคิดหรือวิธีการแห่งปัญหา มาเป็นวิธีสอนโดยตรง ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็นตามที่ประสงค์ ถ้าวิธีการสอนของครูไม่เปลี่ยนก็จะเสียเงินไม่คุ้มค่า เพราะสิ่งเหล่านั้นสอนนักเรียนไม่ได้ ครูจะต้องสอนวิธีเรียนให้นักเรียนใหม่คือ ให้รู้จักวิธีเรียนที่มีรากฐานอยู่บนวิธีการคิด เพื่อนักเรียนจะได้รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อันเป็นวิธีการเรียนรู้ตลอดชีวิต เช่นนี้แล้ว การได้รับการศึกษาจากโรงเรียนจึงจะเป็นประโยชน์แก่ชีวิตของนักเรียน นักเรียนจะรู้จักคิด รู้จักตัดสินใจอย่างมีเหตุผล และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่

ครูทุกคนย่อมมีหน้าที่ร่วมมือในการจัดการศึกษา คือ เป็นผู้จัดการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ คั้งนั้น บทบาทของครูจึงอยู่ที่การจัดการสอน คือ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้หรือเกิดพฤติกรรมอันพึงประสงค์ตามเป้าหมาย

เมื่อครูมีบทบาทในการจัดการสอน ครูจึงต้องมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามบทบาทของตนให้ถูกต้องและดีที่สุด นั่นคือ ครูต้อง

1. รู้เป้าหมาย ครูต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไรให้เกิดพฤติกรรมปลายทางอย่างไร นั่นคือ ครูและนักเรียนต้องรู้ร่วมกันอย่างชัดเจนถึงจุดประสงค์ปลายทางของการสอนแต่ละครั้ง
2. มีวิธีการ ครูทราบว่า จะจัดสภาพการสอนอย่างไร จึงจะทำให้นักเรียนไปสู่จุดประสงค์ปลายทางได้ นั่นคือ ครูจัดกระบวนการเรียนการสอนถูกต้อง
3. ประเมินได้ ครูทราบว่า เป้าหมายที่วางไว้นั้น เต็มไปดั่งแล้วหรือไม่ มีนักเรียนคนไหนบ้างที่ไม่ไปถึง รู้ว่าเขาบกพร่องอยู่ตรงไหน และจะช่วยให้เขาไปถึงได้อย่างไร หรือหากเด็กส่วนใหญ่ไม่ไปถึงเป้าหมาย ก็ทราบว่าบกพร่องที่ขั้นตอนใด เช่นที่เป้าหมายหรือที่กระบวนการเรียนการสอน เป็นต้น นั่นคือ ครูประเมินผลเป็นและมีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน

ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนของครูนั้น แม้จะมุ่งการนำนักเรียนไปสู่จุดประสงค์ การเรียนรู้ก็ตาม การได้ชี้ทางให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ การมีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ฯลฯ ล้วนเป็นบทบาทและหน้าที่ของครูทั้งสิ้นที่ต้องปลูกฝังมวลคุณสมบัติเหล่านี้ให้ เกิดแก่นักเรียน เพื่อให้คิดตัวออกไปใช้ชีวิตในสังคม

เพื่อที่ครูจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรมีความเข้าใจ เกี่ยวกับเรื่องกำหนดเป้าหมาย หรือกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกระบวนการเรียน การสอน และการประเมินผลตามสมควร นั่นคือ วิเคราะห์จุดประสงค์ในการสอนแต่ละครั้งได้ นำจุดประสงค์นั้น ๆ มาวางแผนการสอนและประเมินผลได้ นั่นคือ ทำแผนการสอนเป็นของตนเอง

จากการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 มาแล้วเป็นเวลาเกือบแปดปี แต่ การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนยังไม่บรรลุกับความคาดหวังของหลักสูตร ทำให้การใช้ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 ไม่ประสบผลสัมฤทธิ์เท่าที่ควร วิชาพลศึกษาก็เช่นเดียวกัน หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 ได้คาดหวังว่า วิชาพลศึกษาจะสามารถสนองหลัก- การและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ตลอดจนจุดประสงค์ของวิชาพลศึกษาเอง แต่ในสภาพปัจจุบัน ความคาดหวังเหล่านี้รู้สึกว่ายังไม่ประสบผลสัมฤทธิ์เท่าที่ควร เช่น จุดประสงค์ข้อ 3 ให้มีคุณลักษณะ ประจำตัว เช่น การเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความรักหมู่คณะ ความสามัคคี เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ที่ได้ผลน้อย ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะมีสาเหตุมาจากตัวครูผู้สอนพล ศึกษาเองเป็นสำคัญ ผลการวิเคราะห์ซึ่งได้จากรายงานการสัมมนาครูพลศึกษา ปรากฏว่าผู้สอน พลศึกษาส่วนใหญ่ไม่เข้าใจในการนำหลักสูตรไปใช้ และขาดทักษะในการสอน (กรมวิชาการ 2526:3) และจากรายงานการนิเทศติดตามผลวิชาพลศึกษา ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา ประจำเขตการศึกษา 3 ปรากฏว่า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่สอนพลศึกษา โดยมุ่งเน้นทักษะ และเพื่อ ความเป็นเลิศทางการกีฬามากเกินไป ทำให้การเรียนการสอนพลศึกษาตามจุดมุ่งหมายของหลัก- สูตรพลศึกษาข้ออื่น ๆ ขาดหายไป และที่สำคัญคือ

ในปีการศึกษา 2525 หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ได้ศึกษาเปรียบเทียบผล- สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น ม.3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาทั่ว ประเทศ โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานของสำนักทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ ที่สร้างขึ้น ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ผลจากการทดสอบสรุปได้ดังนี้ คะแนนเฉลี่ย ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้น ม.3 สังกัดกรมสามัญศึกษาทั่วประเทศ

เป็น 22.81 คะแนน (คะแนนเต็ม 50 คะแนน) และมีนักเรียนทำได้คะแนนต่ำสุด 1 คะแนน จำนวน 1 คน สูงสุด 45 คะแนน จำนวน 1 คน

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาแล้ว ทำให้ผู้วิจัยซึ่งเป็นศึกษานิเทศก์พลศึกษา มีความสนใจที่จะศึกษาสภาพดังกล่าวว่ามีสภาพเป็นอย่างไร จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 จึงไม่ประสบผลสัมฤทธิ์เท่าที่ควร อันจะเป็นประโยชน์ในการที่จะนำไปปรับปรุงการเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผล ตลอดจนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาพลศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 ของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 3
2. เพื่อศึกษาปัญหา และข้อเสนอแนะของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 3 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 3 ใน 3 ด้านเท่านั้น คือ
  - 1.1 ด้านความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับวิชาพลศึกษา หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521
  - 1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน
  - 1.3 ด้านการวัดผลและการประเมินผล
2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาบังคับตามโครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 เท่านั้น

3. การวิจัยครั้งนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอนวิชาพลศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ของเขตการศึกษา 3

คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่ครูดำเนินการเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้จากครูและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน และจากการแสวงหาความรู้ของนักเรียน ซึ่งครูเป็นผู้แนะนำช่วยเหลือ การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูล ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมการเรียนการสอน และการดำเนินงานสอน การวัดผล ประเมินผลการเรียนการสอนของครู

การวัดผลและประเมินผล หมายถึง วิธีการที่ครูจะตรวจสอบดูว่า นักเรียนได้เรียนรู้ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ทั้งนี้จะยึดระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการวัดผลและการประเมินผล พ.ศ.2529 เป็นหลัก

วิชาพลศึกษา หมายถึง รายวิชาพลศึกษาบังคับที่กำหนดไว้ตามโครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 ได้แก่รายวิชา

ม.1	พ.101 ยืดหยุ่น 1	พ.102 ยืดหยุ่น 2
	พ.101 เทเบิลเทนนิส 1	พ.102 เทเบิลเทนนิส 2
ม.2	พ.203 กระบี่ 1	พ.204 กระบี่ 2
	พ.203 กรีฑา 1	พ.204 กรีฑา 2
ม.3	พ.305 บาสเกตบอล 1	พ.306 บาสเกตบอล 2
	พ.305 ตะกร้อ 1	พ.306 ตะกร้อ 2

ครูพลศึกษา หมายถึง ครูผู้สอนวิชาพลศึกษารายวิชาใดวิชาหนึ่งที่หลักสูตรกำหนดและเป็นครูที่สังกัดหมวดพลานามัยของโรงเรียน

โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3 หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 3

เขตการศึกษา 3 หมายถึง พื้นที่แบ่งเขตการศึกษาตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการของกระทรวงศึกษาธิการ อันได้แก่ จังหวัดสงขลา พัทลุง นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และชุมพร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในการที่จะนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนของตนให้สอดคล้องกับแนวการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521
2. เป็นข้อมูลให้แก่ผู้บริหาร นักวิชาการ และผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรที่จะปรับปรุงหลักสูตรวิชานี้ต่อไป
3. เป็นประโยชน์ต่องานนิเทศการศึกษาที่ศึกษานิเทศก์จะช่วยเหลือครูผู้สอนได้อย่างถูกต้องและตรงประเด็นของปัญหาดังกล่าว ในการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521
4. เขตการศึกษา 3 ซึ่งได้รับคัดเลือกจากกระทรวงศึกษาธิการ ให้จัดตั้งเป็นศูนย์วิชาการ สามารถใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรระดับเขตการศึกษาต่อไป และสามารถนำไปใช้ประกอบเป็นแนวทางในการจัดอบรมครูพลศึกษา ในเขตการศึกษา 3 ให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดหมายของหลักสูตรต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 3 ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดสงขลา พัทลุง นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และชุมพร มีโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวนทั้งหมด 156 โรงเรียน จำแนกเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 39 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 43 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก 74 โรงเรียน มีประชากรทั้งหมด 476 คน โดยจำแนกออกตามลักษณะขนาดของโรงเรียน ดังนี้

- ก. โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 39 โรงเรียน มีครูพลศึกษา 273 คน
- ข. โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง จำนวน 43 โรงเรียน มีครูพลศึกษา 129 คน
- ค. โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 74 โรงเรียน มีครูพลศึกษา 74 คน

2. การเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ครอบคลุมประชากรในโรงเรียนทุกขนาด ผู้วิจัยจึงใช้วิธี stratified random sampling ได้แบ่งประชากรออกตามลักษณะขนาดของโรงเรียน แล้วเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรโดยวิธีสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) โดยกระจาย

ไปตามสัดส่วนของโรงเรียนในแต่ละขนาดของโรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 339 คน โดยคำนวณจากตารางสำเร็จของ Krejcie and Morgan (1970:608) ได้ดังนี้

ก. โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ได้กลุ่มตัวอย่างครูพลศึกษา จำนวน 159 คน โดยสุ่มตัวอย่างครั้งที่ 1 มาจาก 39 โรงเรียน ๆ ละ 4 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 156 คน สุ่มโรงเรียนครั้งที่ 2 จาก 39 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง 23 โรงเรียน ๆ ละ 1 คน ได้ 23 คน รวม 179 คน

ข. โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 97 คน โดยสุ่มตัวอย่างครั้งที่ 1 มาจากโรงเรียน 43 โรงเรียน ๆ ละ 2 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 86 คน สุ่มโรงเรียนครั้งที่ 2 จาก 43 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง 11 โรงเรียน ๆ ละ 1 คน ได้ 11 คน รวม 97 คน

ค. โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 63 คน โดยสุ่มตัวอย่างจากโรงเรียน 74 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง 63 โรงเรียน ๆ ละ 1 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 63 คน

อย่างไรก็ตามในการวิเคราะห์ข้อมูลจะไม่ใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ แต่จะใช้เพื่อการสุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมประชากรของการวิจัยเท่านั้น

3. เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย ประกอบด้วยแบบตรวจสอบรายการ (check list) แบบสอบวัดความรู้ ความเข้าใจเป็นแบบเลือกตอบ (multiple choices) และแบบปลายเปิด(open ended) โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) ตามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอนพลศึกษา การอบรม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 การจัดการเรียนการสอน และการวัดผลและการประเมินผล เป็นแบบเลือกตอบ (multiple choice)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติในการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและการประเมินผล มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (check list)

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียน การสอน การวัดผลและการประเมินผลวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ (check list) และแบบปลายเปิด (open ended)

4. การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือการวิจัยขึ้นเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารต่าง ๆ ได้แก่ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น

พุทธศักราช 2521 ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วย การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 พ.ศ.2529 คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 คู่มือแนวการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521

4.2 ศึกษาเอกสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน และการวัดผลและการประเมินผล

4.3 สร้างแบบสอบวัดความรู้ ความเข้าใจ และแบบสอบถาม แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการวิจัยทำการตรวจสอบ แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ อีกครั้งหนึ่ง เพื่อขอความเห็นชอบหรือแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่บกพร่อง

4.4 นำแบบสอบวัดความรู้ความเข้าใจและแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการจัดการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล ด้านนิเทศการศึกษาและทางด้านพลศึกษา จำนวน 5 ท่าน ช่วยพิจารณาแก้ไขปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง

4.5 นำแบบสอบวัดความรู้ความเข้าใจ และแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยพิจารณาแก้ไขปรับปรุงตาม 4.4 ไปทดลองใช้

4.6 นำแบบสอบวัดความรู้ความเข้าใจและแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาและแก้ไขแล้วมาปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอแนะร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4.7 นำแบบสอบวัดความรู้ความเข้าใจและแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาและแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และใช้บริการทางไปรษณีย์

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 ข้อมูลส่วนตัว แสดงสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามสภาพของโรงเรียน วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ (percentage) และเสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยาย

6.2 ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 การจัดการกระบวนการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ (percentage) และเสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยาย

6.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการกระบวนการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผล วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (percentage) และเสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยาย

6.4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการจัดการกระบวนการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผล วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (percentage) และเสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยาย ส่วนที่เป็นข้อเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์โดยเสนอเป็นความเรียงแสดง ความถี่ของข้อมูลแต่ละด้านของกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับขั้นในการเสนอข้อมูล

ในการเสนอข้อมูลของการวิจัย เสนอในลักษณะของการบรรยายและวิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

บทที่ 1 กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ข้อตกลงเบื้องต้น คำจำกัดความของคำบางคำที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และการเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 กล่าวถึงทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ โดยเน้นเรื่องเกี่ยวกับ ความหมายและจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ความหมายของการจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบ วิธีสอนแบบต่าง ๆ การสอนโดยจุดประสงค์ หลักการสอนและเทคนิคการสอนพลศึกษา การวัดผลและการประเมินผล

บทที่ 3 เสนอวิธีการวิจัย และการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 กล่าวถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็นสี่ตอนคือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับ

หลักสูตรวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 การจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติในการศึกษาหลักสูตร เอกสารหลักสูตร แผนการสอน ความร่วมมือของครูพลศึกษา วิธีสอนและเทคนิคการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมเสริมการเรียนการสอน อุปกรณ์การสอนและการวัดผล ประเมินผล

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดกระบวนการเรียนการสอน และการวัดผลและการประเมินผล

บทที่ 5 เป็นการสรุปผลของการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ ตลอดจนข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

ประกอบด้วยรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย และประวัติการศึกษาของผู้วิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย